

I de sønderjyske Landsdele, maa det derfor paaregnes, at Bestemmelsen om, at der over for sindssyge, farlige for Retssikkerheden, først skal indhentes Overøvrigheds Resolution, og den syge i dette Tidsrum opholder sig i Politiets Varetægt, vil vække en saa betydelig Modvilje, at Befolkningen enten helt undlader at tilkalde Lægehjælp eller paa anden Maade søger Lovens Bestemmelser omgaaede, samt at det vil medføre forøget Modvilje mod Hospitalet. En saadan Modvilje vil i det lange Løb vise sig i høj Grad skadelig for Hospitalet og i ikke ringe Grad vanskeliggøre Hospitalets Arbejde.

Bortset fra disse særlige sønderjyske Forhold, som Sindssygehospitalet i Augustenborg tillægger den allerstørste Betydning, maa jeg mene, at sindssyges Anbringelse i Arresten er saavel upaakrævet som skadelig for den syge selv og i et ikke ringe Antal Tilfælde tilmed uforsvarlig, fordi der i Arresten ikke vil kunne føres det fornødne Tilsyn med den stærkt urolige og farlige syge. Man maa saaledes efter Hospitalets Erfaringer kunne paaregne alvorlig Overlast saavel over for Materiel som Person, naar Patienter med saadanne akutte eksplosive Sygdomsanfald ikke tilses og passes af et Personale med fornøden Uddannelse og Erfaring. Ogsaa Selvmord maa paaregnes at kunne indtræffe. Endelig vil det akutte Sygdomsanfalds Varighed i en Række Tilfælde kunne afkortes meget betydelig, saafremt Patienten omgaaende kommer under sagkyndig Behandling, medens Opholdet i en Arrest, hvor Forholdene er de mest ugunstige for en saadan syg, i høj Grad rummer Mulighed for en alvorlig Forværrelse af Sygdommen.

Opmærksomheden henledes paa, at der efter min Formening gennemgaaende foretages mindst lige saa mange Tvangsindlæggelser paa Grund af Farlighed over for andre som paa Grund af Farlighed over for egen Person, at disse Tvangsindlæggelser ved herværende Hospital altid er særdeles velmotiverede, og at et ikke helt ringe Antal skyldes Sygdomstilfælde med maksimal Urotilstand og Eksplosivitet, men af kortere Varighed. En Følge af Lovforslagets Bestemmelser vil derfor blive, at Hospitalsopholdet vil blive forlænget betydeligt ud over det lægeligt set nødvendige, idet der erfaringsmæssigt altid vil medgaa uforholdsmæssig lang Tid til Ophævelse af en Overøvrigheds Resolution, hvilket ikke vil kunne undgaa ogsaa at øve en uheldig Indflydelse paa Hospitalernes i Forvejen daarlige Pladsforhold.

Da § 2 efter hele sit Indhold og sin hele Affattelse alene ses at give Retsregler for den syges tvangsmæssige Indlæggelse paa Hospitalet og ikke vedrører selve Retten til Tvangstilbageholdelse, skal jeg tillade mig indtrængende at henstille, at der i Overensstemmelse hermed i Linie 3 efter „den syge er farlig for sig selv“ tilføjes „eller andre“. Jeg maa endvidere stærkt henstille, at den hidtil gældende Adskillelse mellem Personer, der paa Grund af Sindssygdom er farlige for deres Omgivelser, og Personer, der som farlige for den almindelige Retssikkerhed bør tages i mere varig Forvaring paa Hospitalerne, opretholdes, saaledes at Reglerne i § 10 alene tager Sigte paa at give det fornødne Grundlag for en Tvangstilbageholdelse.

ad § 3 findes intet at bemærke.

ad § 4. Selv om det vil være naturligt, at det saa vidt muligt altid er Hospitalets Overlæge, der træffer Afgørelse af, hvorvidt Betingelserne for Indlæggelse er opfyldt og Patienten bør indlægges, vil en direkte Formulering heraf i Loven være uheldig, dels fordi Overlægen ofte ikke vil være til Stede paa Hospitalet paa Grund af Tilsyn med Familiepleje-Patienter og Plejehjem, de paatænkte ambulante psykiatriske Konsultationer m. m., dels vil det i Praksis være uheldigt, om Overlægen skal kaldes op om Natten til Tvangsindlæggelser, idet et ikke ringe Antal Tvangsindlæggelser finder Sted om Natten, navnlig paa visse Hospitaler.

Det foreslaas derfor at erstatte Ordene „vedkommende Overlæge“ med „Hospitalet“, idet Bestemmelsen herved vil være udvidet til ogsaa at dække den, der i den givne Situation er bemyndiget til at handle paa Overlægens Ansvar.

ad § 5: Intet at bemærke.

ad § 6; Stk. 1. Efter den nugældende Praksis foretages der af Politiet altid en Afhøring til Politirapport blandt den sindssyges nærmeste Paarørende eller Omgivelser. Politiet vil herigennem altid have let og naturlig Adgang til at oplyse, hvem der maa anses som egnet og naturlig kvalificeret til at blive beskikket som Tilsynsværge for den sindssyge. Erfaringen har ikke mindst for herværende Hospitals Vedkommende vist, at der ofte kan gaa lange Tider, inden Hospitalet opnaar Forbindelse med de Paarørende, hvorfor Hospitalet næppe kan forventes at være i Stand